

MAURI KUNNAS
TARJA KUNNAS

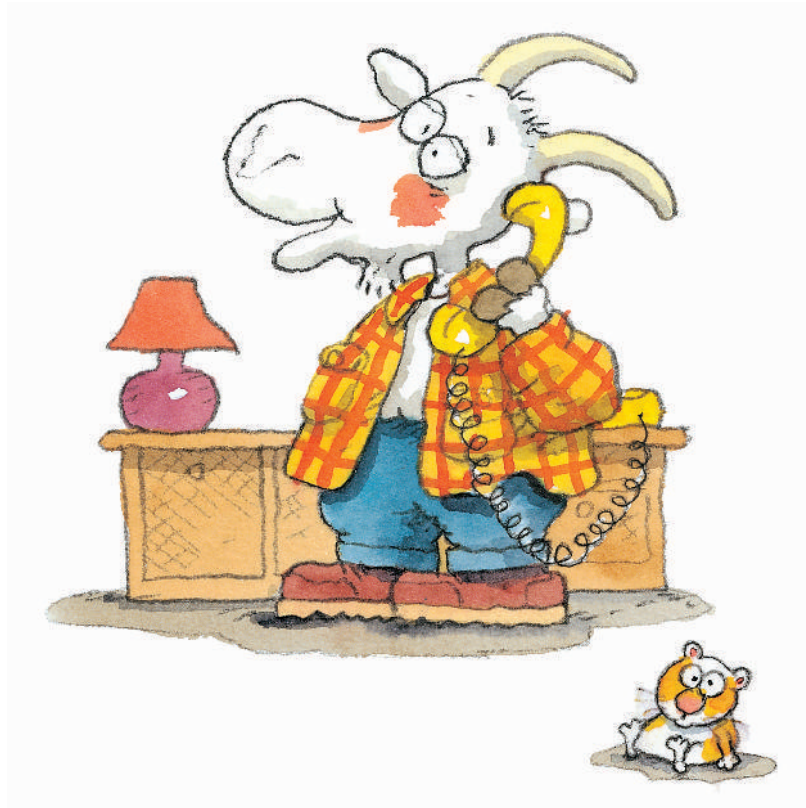
NOAPTE BUNĂ, DOMNULE ZĂPĂCILĂ

Traducere din limba finlandeză de Andreea Niță

— Ia uite, Emmi! Vecinul nostru iar a luat-o din loc, observă Pekka. Să-l trezim oare?

— Niciodată să nu trezești un somnambul, răspunde Emmi. Asta i-ar putea provoca un șoc sau chiar vreo criză.

Domnul Zăpăcilă vine acasă de la serviciu și își duce sacoșa cu cumpărături în bucătărie. Chiar atunci sună telefonul. E prietenul domnului Zăpăcilă.

— Io și băieții ieșim să ne dăm cu rolele. Vii?

— Eu? Nu mă pricep, spune domnul Zăpăcilă. E cam aventuros pentru mine. Mersi că m-ai întrebat, dar cred că o să mă culc devreme în seara asta.

Ceea ce domnul Zăpăcilă și face.

— Mai întâi cămașa de noapte, apoi boneta, mormăie el.

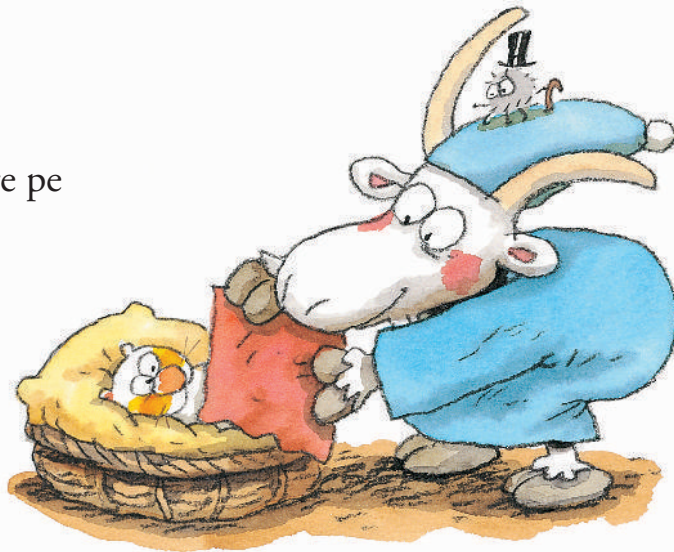

— Și un pahar cu lapte cald. E bun, te relaxează.

— Apoi spălătul pe dinți.

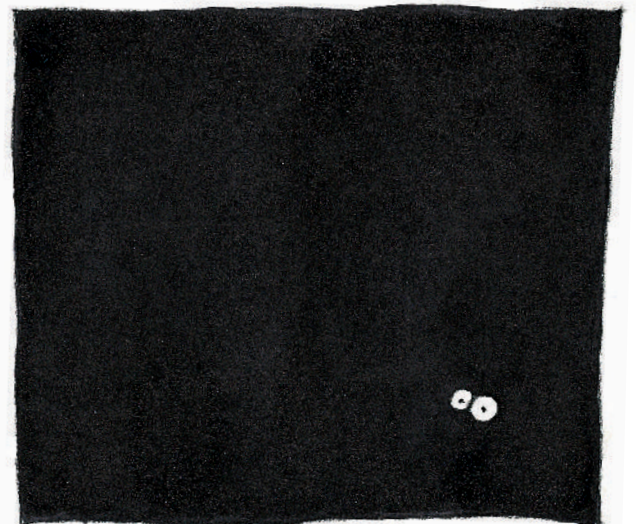
— Îl bag la culcare pe Guiț, porcușorul de Guineea.

— Pun ceasul să sune, apoi la somn cu mine!

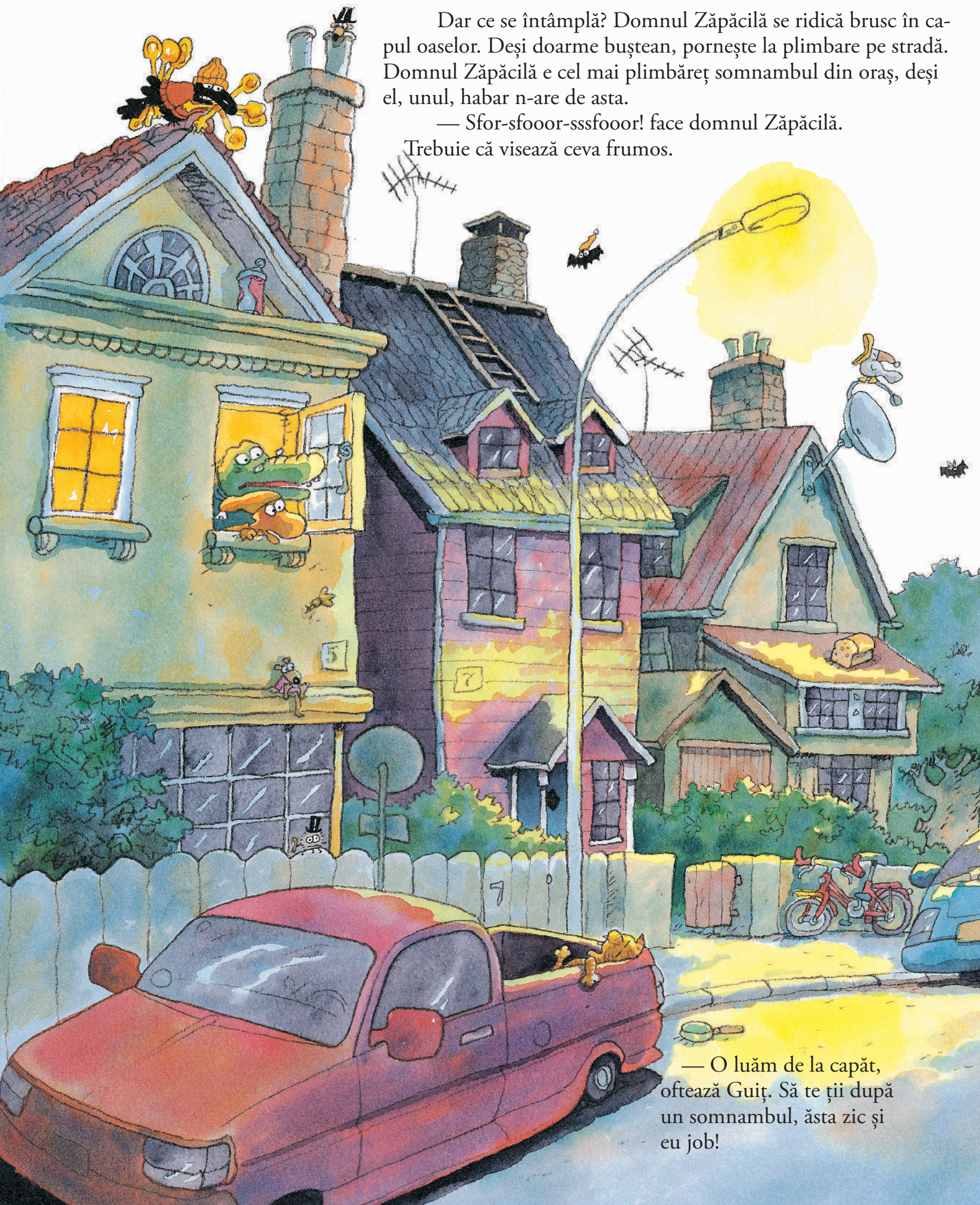
— Noapte bună, Guiț! Somn ușor! spune domnul Zăpăcilă. Stinge lumina și adoarme pe dată.

— Noapte bună, domnule Zăpăcilă! răspunde Guiț.

Dar ce se întâmplă? Domnul Zăpăcilă se ridică brusc în capul oaselor. Deși doarme buștean, pornește la plimbare pe stradă. Domnul Zăpăcilă e cel mai plimbăreț somnambul din oraș, deși el, unul, habar n-are de asta.

— Sfor-sfooor-sssfooor! face domnul Zăpăcilă.
Trebuie că visează ceva frumos.

— O luăm de la capăt, oftează Guiț. Să te ții după un somnambul, ăsta zic și eu job!

— Vrum-vrum-sfor-sfooor! face domnul Zăpăcilă, îndreptându-se țintă către parcare supermarketului.

— Ce faci?! strigă Guiț, când stăpânul lui se urcă într-un coș de cumpărături gol.

— Vrum-vrum-sfor-vrum-vrum! exclamă domnul Zăpăcilă.

— Oprește-te! țipă Guiț.

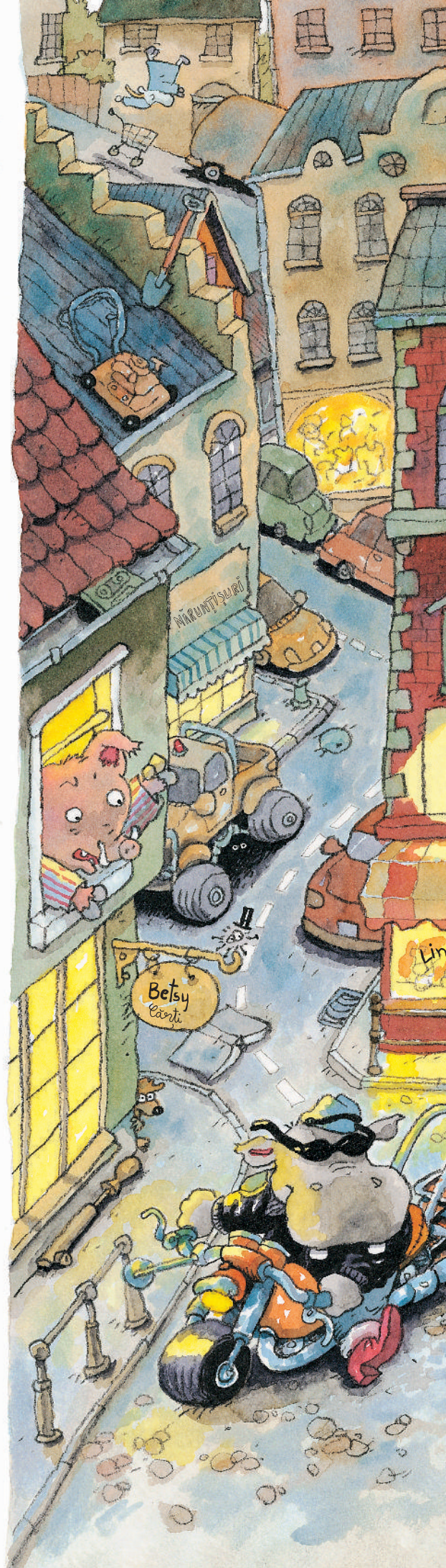
— Uau! Ce demon al vitezei! se miră cu glas tare un cuplu de tineri.

Domnul Zăpăcilă aproape că zboară cu coșul, ca un profesionist pe role.

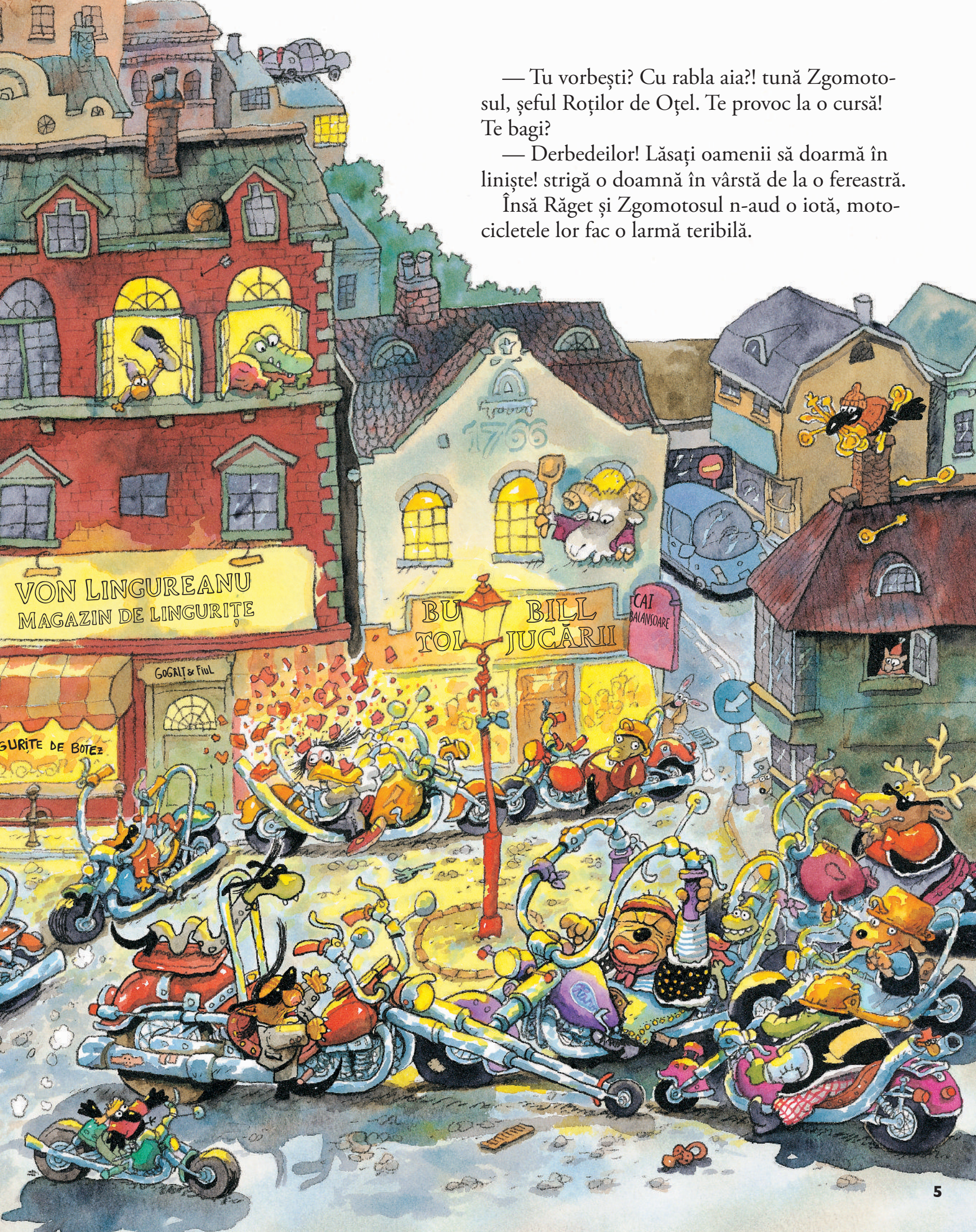
Între timp, în centrul orașului atmosfera se încinge. Două găști rivale de motocicliști, Piulițele și Roți de Oțel, sunt pe punctul să se ia la harță.

— Cu motocicletă mea o să-ți spulber mormanul ăla de fier vechi! declamă Răget, șeful Rezervoarelor Tari. Ce-ai făcut, ai împrumutat roata de tors de la bunică-ta?

— Tu vorbești? Cu rabla aia?! tună Zgomotosul, șeful Roților de Oțel. Te provoc la o cursă! Te bagi?

— Derbedeilor! Lăsați oamenii să doarmă în liniște! strigă o doamnă în vârstă de la o fereastră. Însă Răget și Zgomotosul n-aud o iotă, motocicletele lor fac o larmă teribilă.

Domnul Zăpăcilă vine cu viteza vântului
înspre centrul oraşului.

— Frâneză! îl imploră Guiţ.

Dintr-odată, strada face o cotitură brus-
că, iar coşul de cumpărături plonjează direct
peste gardul spălătoriei.

— Hodoronc-tronc-trosc! face domnul Zăpăci-
lă, sărind înapoi în stradă, cu sfoara cu haine agă-
ţată de coarne.

O, nu! Chiar în clipa aceea Răget şi Zgomotosul
goneau cât îi ţineau roţile pe strada principală.

Vrum-vrrruuum!

ZDRANG!

